

לשאלה והא' ברחמינו יכפר פונונו כאשר דבר לנו ואשרה כל ביוליד עכ"ל בספור, ולא נחבדר בדברי רבנו אס הוא רק מדין הנשקן על השפחה או גם מזד הנירות, דמלשון השאלה נראה שפ"א גוי' אבל בשפ"א הרמב"ם נראה רק מדין נשקן על השפחה, ופ"ד הנירות לא זכר כלל, [ואפשר שפ"א גם עיניה וקבלת מלות]. עכ"פ מפורש ב' הרמב"ם דפני פקנה השבים יש להמיר גם בשפחה ומוטב שיהלל בשר פמומוס. וד' הרמב"ם יסוד גדול, ולכאורה זהו נגד ד' חסו' הרמב"ם ס' א' ר"ה ואולי גם הרמב"ם מורה כי דיכא פקנה השבים ורק הסם שבשט באשמו שהרחיק את האסוה בשואים וכנס את הסוואה יפויש, עכ"פ הרי מפורש ב' הרמב"ם בוראח הגאון מוהר"ם קלוגער שמדמס דין שפחה לדין הרמב"ם ב' קפ"ז ס"ס בפניו' וכל דאיכא הקנה השבים ומשט שלא פלא להרבות רעם יש להמיר, וכל זה לפני דין פנושן על השפחה מל דין חסור דלוזם שפחים, אבל מדין קבלת גירות לא שמענו מל' הרמב"ם, וחילוק יש ביניהם דנשקן על שפחה האסור עליו ואחריו מוטב שיהלל בשר פמומוס, אבל בקבלת גרים לשם אישות הרי זה דין לגבי הכי"ר שאין לכ"ד לקבל המתגיירים לשם אישות וסוי כמו חטא בשביל שזכר מברק, מ"מ נראה לדין כיון דגם אס לא מתגייר הרי משאר אללו בגיטות ח"כ אין כאן לשם אישות, ובפרט למש"כ להסתפק כי באומרה שנוטה לשם גירות לש"ס ואין אומדנה דמוכה להיפוך מקבלים אותה, וע"כ נראה דלפי ראות עיני כ"ד יש מקום לסקל ולסמוך על בוראח הגאון מוהר"ם קלוגער ז"ל.

סימן כ"ז

בענין גירות

סוף סוף יהיו מעשיו לש"ס ראשים לקבלו, וספ"ך הביא מחשבה דכלל בשבת ל"א פ"א בתור"ס לא בימי ביבמות כ"ד פ"ד ב' ד' ק"ט סס ב"ה רעה וכן פירש' במנחות מ"ד, וכו' רק לכתחלה שאין מקבלים גרים המתגיירים לשם ד"א, אבל בדיעבד אינו משכב אפילו נודע ברור שהתגייר לשם דבר אחר, דהלכה דכלל גרים הם, וכדמסיק ביבמות ובדקדק"ל להלכה ברמב"ם ושו"ס. וע"כ אס פרל יאמר שאמו היתה ישראלית וסא מסול מילדותו אס דבורו די להחזיקו שווא יסודי, פשוט וברור הדבר שאינו נאמן אחרי שפ"א מוחזק עד עתה בחזקת גיטות ולא הסתפק ארס מעולם לאמר שהוא יסודי והנהגתו ככל הנכרים, ולא די שהוא אינו נאמן על עולמו גם ע"א אינו נאמן נגד החוקה, ובפרט חזקה שהחזק בפניו דאלימא, והא סיקלין וסורפין על החזקות, וגם דלדבריו שהוא נכרי ובא להתגייר הלא שווי' אנפשי' חסוכא דאסורא וכמו שמבואר ביבמות מ"ז בתום ד"ה נאמן [ודסו"ס ז"ש דהא לדבריו שהוא נכרי הא עליו אין איסור בבת ישראל וגם לפני עור ליכא בנכרי ועי' בשו"ת חמדת שלמה] אף דמי שהחזק לישראל, וגדולה מזו מבואר בהס"מ פ"כ מהי ח"כ ס"ה במי שבא ואמר שהוא ישראל מתיקרו אינו נאמן ולריך ראי' לפנין היוחסין, אף כי שיי' הסו' ביבמות מ"ז אינס כן, ובפרט כי בהמשטה שבא אח"כ למול מחזק את החזקה הקודמת של גיטות, וגם לו סיי' לו איזא אסמלא לבטל את התדירא ב"כ לא סיי' מושיל אחר שפחה מעשה כידוע, וכמבואר הדין באשם נדס שלבושה בגדי נדוטה מקרי מעשה ואינס יכולת עוד לחזור מדבורה הראשון, ומס שנמלא שהוא מסול אין זה צירוק מספיק כי יש ערבי מסול וגבשני מסול ומפני עוד איזא סבות, ומס גם שלדבריו באמו ישראלית הדבר חלוי במחלוקת רש"י וסו' בקדושין ע"ה ולש"י ספוס' נכרי ועבד הבא על בת ישראל הולד כשר, אבל נכרי מהיו סוי ולריך גירות, אולם לש"י רוב הראשונים ח"ל גירות.

וש"ד

נשואי אורחים, נשאלתי בזיוולא בו איזא פסחים, בנכרית שניסח לישראל בזיוולתיסם ורזונה להתגייר ולהנשא בחופה וקדושין, באחרס שרזונס לגדל את בניהם שפס דס ישראל, וגם אומרים שאס הכ"ד לא יקבלו לגירות ישמדם כבשל, אס יש להמיר לכתחלה, וראיתי בש"ת מ"ב טעם ודעת מהדו"ק מהגאון מוהר"ם קלוגער בסי' ר"ל שהעלה להקל ולהמיר לכתחלה בכה"ג, ונשמיע מל' מהמרי"ק סיי' קכ"ט ומל' הרמב"ם סיי' קפ"ג ס"ה, אף דלא דמי דהסם בפניו' מ"מ הא לאחד דיפס אסורס מ"מ כדי שלא תלא להרבות רעם מחירים מה"ס י"ט י"ט להקל גם בזה, וכיון שאס סיי' רזנה סיי' משמדם, ונראה מזה דנוטה לש"ס יפויש. ומלמתי יסוד לזס מתשובת הרמב"ם פאר הדור סיי' קל"ב שנשאל בכחור אחד שקנה שפחה וסוי יושבנ בביתו אס חייבים ב"ד לטוילאח מניסו משוס שנאמר וסייסם נקיים כו' ויסוד בגיטת בליוס דין לאסור יסיבסח בביתו וסויס על זס הרמב"ם וזס לשונ ודלי מדין מורה לריך לגרסה משס ואפילו בגיטת, כי לא דברס מורה אלל נגד הילך, כאשר אמרו וכו' ונחיס מלחיס כל עוב אפילו קדלי דחזירו, ולא זו הדרך, ולכן מחוייב ב"ס דין אחר שמוסע זו אשר לא טובס שישתדלו ככל פו ומסתמות לגרס החסח הוואת או שישחררנה וישאלנה, ואף כי הנשקן על השפחה ונשחררס אינו יכול לישאלה לכתחלה, אכן כאשר פסקנו בדבריס כאלו שגירס וישא ופסקנו כך מפני פקנה השבים ואמרנו מוטב שיוכל רוטב ולא שומן עולמו ומכמו על אחרס ז"ל עמ לעשות לד' הפרו מורסר, ויכול

א

קבלת מנ"ס

דכיון

בריס

שס

אחד

שבת

סמך

יש

זו"ב

יסור

סוי

פילו

טבל

וילא

ב"כ

ודא

אס

ר"ה

לום

מול

וינן

זכנו

זבל

יהו

לס

חר

לא

זר

הי'

ות

ול

של

ות

זר

זין

הי'

ג'

ר

ת

ש

ת

א

ל

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז